

Välkommen till Tuki Nepals årsmöte 2024!

När? Tisdagen den 26 mars kl. 18.00

Var? Värendsalen, IOGT/ NTO-huset på Vattentorget i Växjö, eller digitalt via länk.

PROGRAM:

- Årsmötesförhandlingar med bildspel från våra projekt;
- Rapport med bilder och en filmsnutt från höstens Healthcamp;
- Holtab berättar om sin senaste resa till olika områden i Nepal
- Nepal idag – Dan Söderberg sammanfattar läget i Nepal;
- Film från Jajarkot och Rukkum som drabbades av en ny jordbävning i höstas;

Anmälan för fysisk närvaro till Metta på sms 070 339 1725

Anmälan till digital närvaro till info@tukinepal.org

Årsmöteshandlingar och länk till mötet kommer att finnas på www.tukinepal.org från den 21 mars.

Namaste alla medlemmar, faddrar och sponsorer!

I år är det 20 år sedan Tuki Nepal startade sin verksamhet i Nepal. 20 år av projekt och insatser som hjälpt många människor till ett bättre liv. Utbildning, hälsovård och säkra bostäder har under dessa år varit grundstenarna i föreningens verksamhet.

Mycket har hänt i Nepal under dessa 20 år – såväl positiva saker som negativa förstås. Men landet är sakta på väg ut ur fattigdom och underutveckling – även om många enskilda nepaleser fortfarande lever under fattigdomsstrecket och en rejält tuff tillvaro. Demokratin har sakta men säkert funnit sin plats i landet men det tar förstås tid att bygga upp en fungerande demokrati i ett så pass underutvecklat och segregerat land som Nepal.

Nyhetsbrev från Tuki Nepal Society

Februari 2024

När Tuki Nepal startade sin verksamhet var Nepal fortfarande ett kungadöme där korruptionen var utbredd och misstron mot de styrande var stor. Idag är Nepal en ny demokrati som påbörjat ett jättearbete med att finna en egen väg ut ur underutveckling och fattigdom. Misstron mot de styrande är fortfarande utbredd men nepaleserna har genom ett inbördeskrig och en demokratisk process blivit ett folk med en stor politisk insikt och vilja att påverka.

De olika nepalesiska samlingsregeringarna har sedan 2008, då republiken Nepal utropades, genomfört en rad reformer inom t ex utbildning och hälsa. Dessa reformer har lett till att de allra flesta barn idag går i skolan och att man nu kan studera högre utbildning ute i de olika distrikten. Sjukstugor har växt upp över hela landsbygden och även om de ofta har mycket begränsade resurser till sitt förfogande finns det möjlighet för många fler nepaleser att få vård och medicin än för 20 år sedan.

Jordbävningen 2015 och pandemin har tyvärr stoppat upp den positiva utvecklingen av landet och ekonomin är idag på ruinens brant. Arbetslösheten är stor, bankerna lånar inte ut pengar och korruptionen finns fortfarande kvar – även om regeringen under de senaste fem åren kommit en bra bit på väg med att bekämpa den.

Det här Nyhetsbrevet kommer att handla om utbildning, vikten av utbildning och om att varje barn i Nepal idag vet att utbildning är vägen till ett bättre liv och att kunna delta i den demokratiska processen. Utbildning skapar människor som tänker självständigt, som ser sammanhang och kan vara med och förbättra sitt samhälle.

Skolutbildning från förskola till klass 10

Tuki Nepal sponsrade under 2023, 187 barn i åldrarna 5 – 16 år. Det är alla ni som är faddrar som ser till att dessa barn får gå i skolan och att de får slutföra den upp till klass 10. Barnen går i 20 olika skolor i området och under 2023 var det främst barn mellan 11 och 16 år som fick hjälp med att slutföra sin skolgång. Idag är det endast ett fåtal barn som behöver ekonomiskt stöd för att börja i klass 1 men att få gå alla 10 åren är inte självklart – även om skolan upp till klass 8 är obligatorisk i Nepal. Många av eleverna får sluta skolan redan efter 5 eller 6 år då familjen inte har råd att betala de kostnader som skolundervisningen innebär. Det är dessa barn vi fokuserar i dag. År 2004 när vi startade vårt fadderprojekt, var det främst de yngre barnen som aldrig ens fick börja skolan som var vårt fokus.

Utvecklingen av utbildningsväsendet i Nepal har inneburit att det numera är självklart att skicka sina barn till skolan när de är 5 – 6 år. Däremot är det inte lika självklart att de får gå 10 år i skolan – kanske behövs barnet hemma på gården, kanske finns det flera barn i familjen och då blir kostnaden för hög för att alla ska få studera i 10 år. Men landet har helt klart kommit en bra bit på väg när det gäller att ge barn utbildning.

På bilden står 4 av våra fadderbarn och kikar på en smartphone. När jag intervjuade dem svarade de på tydlig men mycket nepalesisk engelska. Alla 4 hade planer för framtiden – 2 av dem ville bli läkare, flickan vill utbilda sig till flygvärdinna och den fjärde pojken ska bli lastbilschaufför. Kanske har de fått sina drömmar från telefonerna som numera finns i så gott som varje hem. Uppe på skolgården fungerade internet också bra – det är alltså möjligt att skapa sig bilder om en annan framtid än den som väntar dem i byn utan utbildning.

Alla eleverna var dock väldigt medvetna om hur viktigt det är att gå i skolan om man inte vill stanna i byn och bruka jorden som föräldrarna och förfäderna alltid gjort. Men drömmarna kan ibland bli ganska högtflygande.

Samir till höger går i klass 2 och vet inte vad han vill bli. Men skolan är bra tycker han och att kunna läsa, skriva och räkna är viktigt. Men det är roligast att spela fotboll på rasten.

TUKI NEPAL BEHÖVER FLER FADDRAR!!!

För att kunna ge de 187 barnen en 10-årig skolgång behöver vi faddrar som kan bidra med 125 kronor i månaden – eller 1500 kronor för ett år. Faddrar hoppar av olika anledningar av och vi måste ersätta dem. Just nu tar vi inte på oss att sponsra några nya barn eftersom vi måste se till att de 187 eleverna vi påbörjat också får avsluta sin skolgång. Men det hör hela tiden av sig skolor i området som har elever som behöver hjälp att få fortsätta skolan. Fler faddrar ger oss möjlighet att hjälpa dem också!

SWISH: 123 900 5042 eller BG: 900–5042

Högre utbildning för flickor

Sedan 2008 har Tuki Nepal sponsrat mer än 40 flickor med högre utbildning. Det har varit flera olika sorters utbildning. De flesta flickorna har gått Plus 2, som kan jämföras med svensk gymnasieutbildning, några har gått en direkt yrkesutbildning och ett fåtal har läst på universitetet.

Tukee Nepal Samaj har hjälpt oss att följa upp de sponsrade flickorna – ett svårt arbete då det har gått nästan 16 år sedan vi påbörjade projektet. Det har inte varit helt lätt att hitta alla de unga kvinnorna, säger Ram Sapkota, ordförande i Tukee Nepal Samaj. De flesta har gift sig, många har lämnat området för Kathmandu eller någon annan större stad och några av kvinnorna arbetar utomlands.

Av de 31 flickor Ram kunnat spåra har alla de som fått en direkt yrkesutbildning ett arbete idag. Det är arbeten som lärare, sjuksköterska, undersköterska, tandhygienist och healthassistent.

Av de flickor som studerade en bachelor på universitetet har alla arbeten utom de som fortfarande studerar – en flicka har fått stipendium till ett japanskt universitet. Av flickorna som genomgått Plus 2 utbildningen har ungefär hälften arbete – de flesta av dem på andra platser än där de är uppväxta.

Flera av dessa unga kvinnor har studerat vidare på egen bekostnad – något som är möjligt om man arbetar ett par år och sparar pengar eller skaffar sig ett stipendium. Men flera av Plus 2 flickorna, särskilt de som är kvar i byarna, söker arbeten men vill inte flytta till staden.

Genomgående bland alla våra sponsrade flickor är att när de gifter sig stannar de hemma och sköter familjen och kanske ett litet familj jordbruk. Men de flickor som har en yrkesutbildning eller universitetsutbildning är snabbt tillbaka i arbetslivet medan de som inte lyckats skaffa sig jobb bland Plus 2 flickorna förblir hemmafruar en längre tid eller i bästa fall påbörjar en universitetsutbildning.

Sammantaget ser vi alltså ett mönster i att universitetsutbildning och yrkesutbildning ger kvinnor som stannar i arbetslivet medan de som gått en Plus 2 utbildning har svårare att hitta ett bra arbete om de inte är beredda att flytta till stan.

Universitetsutbildning och yrkesutbildning är förstås mycket dyrare än kostnaden för Plus 2 utbildning. Därför tog Tuki Nepal för några år sedan beslutet att främst satsa på Plus 2 utbildning eftersom det ger fler flickor möjlighet att höja sin utbildningsnivå än att satsa på att yrkes- eller universitets utbilda ett fåtal flickor.

Varje år kan 4 flickor få Plus 2 utbildning i stället för att en flicka får yrkes eller universitetsutbildning. Med en Plus 2 utbildning i bagaget har dessutom flickorna möjlighet att på egen bekostnad eller med stipendium kunna fortsätta att utbilda sig. Sex av flickorna som sponsrats med Plus 2-utbildning har eller håller på att utbilda sig vidare på egen bekostnad.

Nyhetsbrev från Tuki Nepal Society

Februari 2024

Hösten 2023 påbörjade 5 flickor en Plus 2 utbildning medan 2 flickor fortsatte på andra året. Det var många flickor som sökte möjligheten att få studera Plus 2. Urvalet görs av Tukee Nepal Samaj i samråd med lärarna på de skolor flickorna gått tidigare. För att komma i fråga måste 4 villkor vara uppfyllda:

1. Flickan måste vara tillräckligt begåvad för att anses kunna genomföra en högre utbildning;
2. Hon måste vara tillräckligt motiverad för att studera vidare – helst ha en plan för framtiden;
3. Familjen ska stödja hennes val att studera vidare;
4. Familjen har inte möjlighet att bekosta flickans utbildning.

Vid den resa Tuki Nepal gjorde till Nepal i höstas fick jag (Ewa Söderberg), möjlighet att träffa och prata med 3 av de 5 flickorna. Här kommer en kort sammanfattning av dessa samtal med bilder av flickorna. En fjärde flicka har skrivit ett brev som vi också publicerar här.

Aashma Thapa Magar är 18 år och kommer från övre delen av dalen.

Aashma studerar Education och vill bli lärare. Hon räknar med att få ett tillfälligt jobb som extralärare efter att hon avslutat Plus 2 utbildningen. Då får hon råd att fortsätta med lärarutbildningen samtidigt. Hon vill undervisa i klasserna 1 – 8 i Nepali och sociala ämnen.

Det går 33 elever i hennes klass och de läser 6 olika ämnen.

Aashma går i skolan mellan kl. 10 och 15 på dagarna. Före skolan fordrar hon djuren och hjälper sin mamma att koka mat och när hon kommer hem på eftermiddagen väntar samma sysslor innan hon kan sätta i gång med läxläsning.

Pappan arbetar i Pochara, Nepals näst största stad, och skickar hem pengar till familjen som också består av mamma, två yngre systrar och en bror.

Sobha Rana Magar är 17 år och har nyligen förlorat sin mamma i lunginflammation. Hon är tydlig med att berätta att mamman ville att hon skulle studera vidare efter klass 10. Sobha kommer från byn Lhamastan som ligger 2,5 timmars väg bort. Hon har tagit med sig sin lillebror för att slippa gå ensam, den långa vägen för att träffa mig.

Även Sobha planerar för att bli lärare och nu i klass 11 läser dom nepali, engelska, social science och SLD som handlar om barns utveckling.

Efter att mamman gått bort har hon och hennes tre yngre syskon inga föräldrar kvar men bor hos sin uncle och hans familj. Sobha hjälper till i hushållet, precis som alla flickor i Nepal får göra. Men hon hinner med sina läxor också.

Nyhetsbrev från Tuki Nepal Society

Februari 2024

Urmila Chepang bor i en by högt upp i det, som i Nepal kallas, the hills. Men hon går i skolan nere i den lilla staden Malaku. Det innebär att hon har en lång och besvärlig väg till och från skolan. Ibland kan hon åka med bussen en bit men oftast får hon gå 1 och en halv timme neråt till skolan på morgonen och 2 timmar uppåt efter skolans slut. Det gör att hon har lite bråttom att komma i väg efter vårt samtal – hon vill förstås vara hemma innan det blir mörkt.

Urmila är 18 år och tillhör Chepangfolket, en etnisk minoritet i Nepal som tills för bara ett tiotal år sedan var nomader som försörjde sig på vad skogen kan ge. Hennes familj har nu en liten gård med några djur och odlar grönsaker.

Urmila vill bli polis! Det innebär att hon måste gå de två åren i Plus 2 för att sedan söka till polisutbildningen. Till den antas man med intervjuer och fysisk kapacitet. Hon tror att hon har förutsättningar att klara antagningsproven men säkrar upp med att om hon skulle misslyckas tänker hon bli lärare.

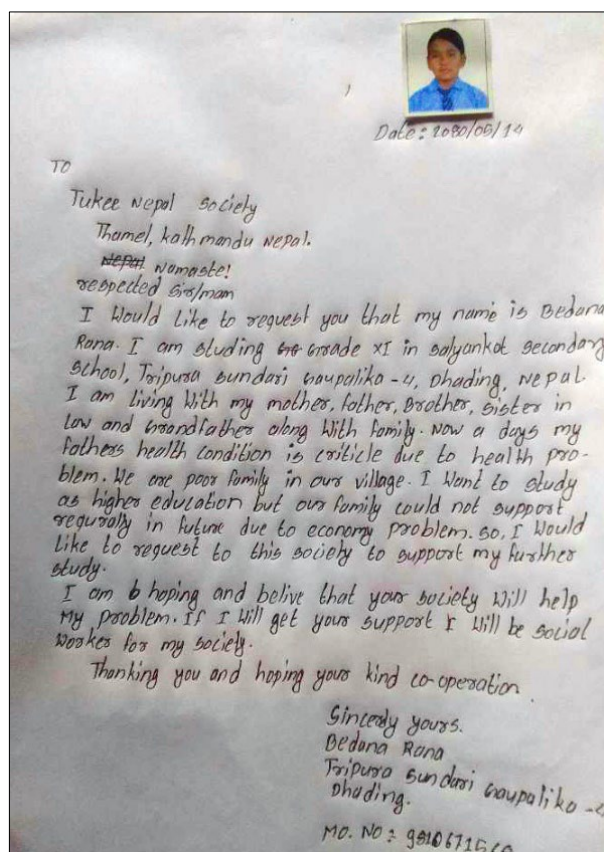
Bedana Rana är 17 år och kommer från en fattig familj uppe på högplatån Solentaar. Jag hade inte möjlighet att träffa henne men publicerar det brev hon skrev när hon sökte Tuki Nepals stipendium för Plus 2.

Den 5:e flickan som påbörjat sin Plus 2 utbildning under hösten 2023 heter Ranjana Darai. Om henne vet vi just nu inte mer än att hon kommer från andra sidan floden Netrawati som delar dalen.

Tuki Nepal har under åren också sponsrat några enstaka pojkar med högre utbildning. Prashant Dhaunya, som jobbar som health-assistant i sjukstugan vi driver är en av dem. Kumar Garauja avslutade för ett år sedan en 3-årig utbildning till sub-engineer (en kortare utbildning än ingenjörsutbildningen). Kumar har idag ett bra statligt arbete i Solentaar som innebär att han är med och planerar alla staliga byggen i området.

Sudip Dhakal är en pojke Tuki Nepal har följt sedan han började skolan. Det är en mycket begåvad pojke men hans barndom har varit trasslig och skolgången sporadisk vissa tider. Flera rymningar ända ner till södra Nepal har gjort att hans farföräldrar som han växt upp med, nästan gett upp.

Men under de sista åren i grundskolan skärpte Sudip till sig ordentligt och Tuki Nepal har beslutat att sponsra hans Plus 2 utbildning samtidigt som han har fått deltidsarbete hos Tukee Nepal Samajs ordförande.

Fler sponsrade ungdomar – från fd Indhus barnhem i Kathmandu

Kommer ni ihåg Indhus barnhem som Tuki Nepal ryckte in och började hjälpa 2014?

Då all personal utom kokerskan plötsligt och utan förklaring, lämnat barnhemmet några år tidigare, hade kokerskan Indhu ensam ansvaret för 10 barn som alla var under 10 år. Hon hade kämpat i flera år med små bidrag från grannarna, krediter i mataffären och ständiga diskussioner med barnens skolor om att få betala lägre skolavgifter för barnen.

2014 när Tuki Nepal kom i kontakt med barnhemmet höll Indhu på att ge upp – att samtidigt ta hand om 10 barn, bråka med myndigheterna och försöka att få ihop ekonomin höll på att bli för mycket.

Då gick Tuki Nepal in med insamlade pengar och hjälpte Indhu att klara barnhemmet ytterligare några år. Men då pandemin drabbade Nepal orkade inte Indhu längre. Hon var då över 70 år gammal och hade 6 tonåringar att ansvara för och insåg att om hon skulle bli sjuk i Covid-19 och kanske t o m dö

– vad skulle då hända med hennes barn!

Gruppbild med barn och Indhu från 2014

Tillsammans med Tuki Nepal gjorde Indhu då en sista insats för de 6 barnen som var kvar på barnhemmet. 5 av ungdomarna hade släktingar som vi i första hand försökte lösa barnens situation genom.

Nu några år senare bor två av pojkarna, Amrit och Yogya tillsammans i ett rum och studerar på universitetet i Kathmandu. Anita läser också på universitetet och bor tillsammans med sin faster.

Lilla Pramila har flyttat hem till sin mamma och går nu i klass 8. Ram bor hos släktingar i södra Nepal och verkar ha det bra. Det samma trodde vi tills i höstas om den sista pojken Subash som vi skickade hem till systemen i Pochara när Indhu avslutade barnhemmet.

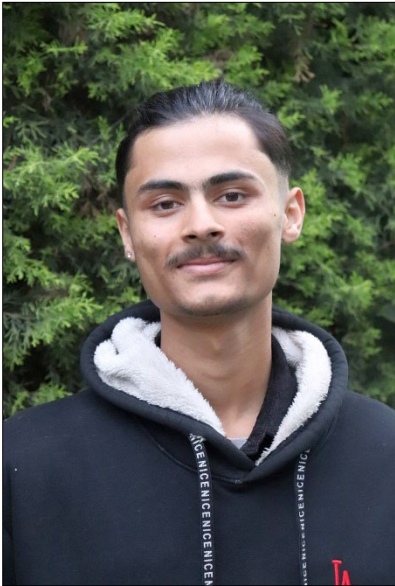
Tyvärr har denna placering inte fungerat och Subash har tagit kontakt med Tuki Nepal för att få hjälp och stöd. Han påbörjade en bachelor utbildning som it-ingenjör i januari med hjälp av pengar från Tuki Nepal och bor nu i ett hyrt rum i Pochara.

Fem av barnen 9 år senare – svårt att känna igen

Nyhetsbrev från Tuki Nepal Society

Februari 2024

Denna utbildning inklusive levnadsomkostnader hade Tuki Nepal inte räknat med och vi söker därför sponsorer till Subash under tre års tid. Han utbildning kostar knappt 20 000 kronor om året. Finns det några av er som skulle vilja hjälpa till med Subash utbildning. Om t ex fyra personer kan tänkas sig att dela på kostnaden är det 5 000 kronor per man i tre år. Eller 4 000 om 5 personer ställer upp.

Hör av dig till info@tukinepal.org eller ring till Ewa Söderberg, 0708 48 69 95 för mer info.

Så här beskriver Subash sig själv:

February 2, 2024

Hello,

I trust this letter finds you well. I am writing to provide you with a brief introduction to who I am and to share some insights into my educational journey, interests, and aspirations for the future.

My name is Purushotam (Subash) Upadhyaya and I am from the beautiful country Nepal. I have recently completed high school and am currently immersed in the world of higher education, pursuing a BSc in Information Technology. The dynamic nature of IT has captured my fascination, and I am eager to explore the vast realm of possibilities within this field.

Beyond the academic, my interests are vast. I find excitement, happiness in adventurous walks, with a particular love for hiking that allows me to connect with nature and challenge my physical limits. This also makes my mind clam and take away my sufferings. Additionally, I have a deep appreciation for sports, and I often find joy in the rhythm of music making it a regular companion in my daily life.

Looking ahead, my plan for the future is clear and ambitious. I aspire to become a proficient programmer, leveraging my BSc in IT to carve a niche in the ever-evolving landscape of technology. I am passionate about creating innovative solutions that contribute to the advancement of our digital world. Through dedication and continuous learning, I aim to make a meaningful impact in the field of programming.

In closing, I am excited about the journey that lies ahead and am committed to honing my skills to achieve my goal of becoming a successful programmer. I appreciate your time in getting to know me a bit better and look forward to any opportunities for further connection and collaboration.

Warm regards,
Purushotam Upadhyaya

Tuki Nepal Society Sweden

SWISH: 123 900 5042

Bankgiro: 900-5042

www.facebook.com/tukinepal

info@tukinepal.org

<http://www.tukinepal.org/>

Tel: 0708-48 69 95